

HWvEgmond, 29.04.2023

1. Beginpsalm - Gezang 25: 1,2
2. Na de wet - Psalm 139: 1,11
3. Gebed -
4. Schriftlezing - Efeze 4: 17-32
5. Zingen - Psalm 1: 1,2,3
6. Tekst - **Efeze 4:20**
7. Na de preek - Psalm 40: 2,4
8. Gebed -
9. Collecte -
10. Zingen slot. - Gezang 31: 3

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Op welke manier participeren wij in de samenleving?

Of anders gezegd: *hoe doen wij mee* met die samenleving?

Natuurlijk: we staan net als alle andere mensen midden in de ontwikkelingen van de dag.

Daar horen we bij. We hebben daar ons werk.

Iedereen zal ook wel geregeld in de supermarkt zijn boodschappen halen.

En ook jongelui ontkomen er niet aan om naar school te gaan om zich zo klaar te maken om eenmaal een baan te zoeken.

Maar hoe *draaien we mee in* al die activiteiten?

Wat is de motor achter onze inzet om je werk goed te doen?

En wat drijft ons om bepaalde artikelen wel of niet te kopen?

Ja, waar doen we het allemaal voor?

Kortom: wat houdt ons bezig in deze samenleving?

Die vraag stellen we ook aan onze jeugd.

Leef je voor spelen en uitgaan? Voor plezier en feestjes?

Ja, dan is die vraag: 'waar doen we het voor' misschien wel een lastige vraag.

Want veel mensen streven ergens naar.

Ze spannen zich bijvoorbeeld in voor een promotie, of voor een hoge score, of voor verre reizen.

Maar als dat bereikt is, dan broeit de onrust alweer voor weer een ander doel. Er is geen rust.

Zulke mensen gaan van ideaal tot ideaal steeds voort.

In Efeze 4:20, onze tekst, richt Paulus zich tot de kerk te Efeze.

Waarom hij dat doet daar zullen we straks nog wel bij stil staan, maar onze tekst is in zijn brief wel een kernachtig woord.

Wanneer hij de broeders en zusters te Efeze middenin een samenleving vol goddeloosheid aanspreekt, wijst hij er op: denk er aan: *u* (!) hebt Christus leren kennen.

En *dat* bepaalt hoe u in de samenleving meedoet. Het thema voor de preek is:

**UIT DE KENNIS VAN CHRISTUS
VOLGT EEN LEVENSWANDEL MET CHRISTUS.**

!:

Laten we, voordat we de tekst wat nader gaan bekijken, eerst even stil staan bij de vraag waarom Paulus deze brief geschreven heeft.

Toen Paulus dit schreef zat hij zelf in de gevangenis.

Kijk maar in hoofdstuk 3:1 “daarom is het dat ik Paulus, gevangene omwille van Christus Jezus, voor u heidenen, bid. Ook in hoofdstuk 4:1 komt dit punt naar voren: “Ik die gevangen zit omwille van de Here”.

En in hoofdstuk 6:20 noemt Paulus zich een *gezant in ketenen*.

Waarom schrijft Paulus nu in deze omstandigheden deze brief?

Door de hele brief heen horen we dat er bij Paulus een stuk *zorg leeft* over de broeders en zusters omdat er bij hen een *gebrek aan liefde* is, zowel voor elkaar als ook voor het Evangelie van Christus.

Hoofdstuk 5:2 “ga de weg van de liefde, zoals Christus ons heeft lief gehad”.

Het lijkt er op dat de broeders en zusters daar te Efeze elkaar niet verdragen.

Ze zijn net als ongelovigen die de *eer en de liefde voor God* niet bovenaan hebben staan.

We krijgen de indruk dat daar te Efeze een afgevlakte christelijke levensstijl is.

Er is geen hartelijke inzet om te leven vanuit de eer van Christus.

Omdat dit Paulus zorgen geeft, schrijft hij vanuit de gevangenis deze brief.

Want de broeders en zusters daar in Efeze hebben wel het Evangelie *gehoord, en ook geloofd* dat Jezus Christus de Redder is van de zonden en de Heer is van het leven en dat *Hij* de greep van de dood heeft verbroken. Christus heeft het nieuwe leven geopend.

En dat leven heeft geen plezier in de zonde, maar spant zich juist in voor de eer van God.

Op dat niveau van dat *leven met Christus* wil Paulus de kerk aanspreken.

Hen oproepen om hun mooie plaats onder Christus te kennen en om die reden nu ook te *kiezen tegen* de dwaasheid van de heidenen die leven zonder Christus.

Vers 17: op gezag van de Here zeg ik dus met klem: ga niet langer de weg van de heidenen met hun loze denkbeelden.

Die heidenen staan met hun idealen op drijfzand terwijl u de *Rots van het leven* kent: *Christus*.

De gemeente kent uit ervaring dat verschil van het leven in de greep van de zonde en van het verlost leven met Christus.

Want de broeders en zusters te Efeze leefden voordat ze tot geloof kwamen *zelf ook als heidenen*.

Hoofdstuk 2 vers 1 en verder: u was dood door de misstappen en zonde; ook u liet toen uw leven inkleuren door begeerten die de wereld eigen zijn.

Maar 2:4 *Christus heeft u levend gemaakt*. Door de genade van God bent u door Jezus Christus tot kinderen van God aangenomen.

Maar houdt nu ook vast wat u hebt en houdt afstand van het leefklimaat van de heidenen waar u uit bent weggeroepen.

Vanaf vers 17 van hoofdstuk 4 tekent Paulus die tegenstelling tussen *de karakteristieke heidense manier van leven zonder God* en *het typische christelijk leven met Christus*.

Die tegenstelling tekent Paulus met gebruik van het woordje *levenswandel*.

In vers 22 staat dat duidelijk. U moet uw vroegere levenswandel opgeven.

Eigenlijk staat dat ook zo letterlijk in vers 17: wandel niet de levenswandel van de heidenen.

Dat *wandelen* heeft hier niet de betekenis van een *ontspannen wat rondwandelen* zoals wij dat doen tijdens de pauze van je werk.

Nee dat *wandelen van de tekst* betekent: je bent ergens; je houdt je ergens op waar je je plaats hebt.

Zoals een vis zwemt in het water, zo wandelen wij, mensen, hier op aarde.

Hier brengen we ons leven door met alle voorspoed en tegenspoed.

Het is het eigene van die levenswandel dat je niet los bent van je omgeving. Je staat er middenin.

Maar nu gaat het om de vraag: hoe wandelen we hier nu op aarde?

Kennen we een doel en een roeping in ons verblijf op aarde.

Met die gedachte aan *levenswandel* kan Paulus die tegenstelling tekenen tussen de heidenen en de christenen.

De heidenen wandelen op aarde, in duisternis.

God kennen ze niet; hun hart hebben ze voor Hem gesloten.

Mensen leven tegenwoordig vanuit hun kennis van de wetenschap; het verloop van de economie, en de macht van de politiek bepalen de richtlijnen voor hun idealen waar ze in leven.

Maar God houden ze daar buiten. Dat is hun duisternis. Daarom lopen ze ook vast.

Want die machten van de economie en de politiek worden *dwingende machten*.

Het gaat alleen nog maar om macht en geld; om productie en consumptie.

Vers 19, afgestompt als ze zijn; in de roes van het eigen recht op vrijheid en welvaart geven ze zich over aan de losbandigheid met allerlei praktijken die met seks en uitspattingen te maken heeft. De samenleving heeft geen ander vermaak dan de roes van de rijkdom en de waanideeën van het eigen plezier.

Kijk zo is de levenswandel van de heidenen. En daar bent u, broeders en zusters uit voort gekomen.

Zo schrijft Paulus de gemeente te Efeze aan.

Tegenover die levenswandel, *die manier van je bezig houden zoals de heidenen*, daartegenover gaat Paulus nu vanaf vers 20 schrijven over *de manier van leven als christenen*.

Over dat wat voor ons – christenen- hier op aarde ons levenselement zal behoren te zijn.

Van waaruit wij elkaar mogen aanspreken. Paulus wijst hierop als ons bindend element.

Zo komt onze tekst hier naar voren.

Want na de tekening van de levenswandel, de manier van leven van de heidenen geeft Paulus aan waar wij als christenen ons door zullen laten beheersen.

En dan is tegenover dat heidense leefklimaat de fundamentele belijdenis van Paulus: maar zo hebt u Christus niet leren kennen.

Dat is een sterke uitdrukking voor: u bent anders. U hebt Christus leren kennen.

Of beter: *u hebt Christus leren kennen en daarom bent u niet zo*.

U hebt een ander leefklimaat. U hebt als kerk van Jezus Christus een ander uitgangspunt: *Christus!*

Dat wat u drijft is niet: eten, drinken en vrolijk zijn, en verder zien we wel.

Want u staat niet in de duisternis zonder God, maar wandelt in het licht van het Woord van God.

Kijk eens rond en dan ziet u toch wel dat u als kerk van Jezus Christus niet in een cirkel wandelt zonder uitzicht of zonder toekomstverwachting!

U bent op aarde met Christus in een leven voor God. Ken uw positie. En weet wie u bent.

Daarom legt Paulus de klem op dat *kennen*. U hebt *Christus leren kennen*.

Wat is dat 'kennen'? Dat is vooral geen kennen met je verstand alleen.

Dat hoort er wel bij. Maar er is meer.

Wanneer wij iemand kennen, bedoelen we vaak dat we weten wie hij of zij is.

Dat weten we: *of* alleen vanaf een foto, *of* vanuit een ontmoeting die je je herinnert.

Dat is een *oppervlakkig kennen* van iemand die je wellicht maar één keer gezien hebt.

Maar er is ook een kennen dat dieper gaat.

Dan weet je hoe iemand zal reageren; welke emoties bij hem of haar de overhand hebben; is daar liefde of haat?

Vind je daar drift of geduld? Een open oor of een afwijzende houding?

Gaat het om iemand die van je houdt en de tijd voor je neemt.

Zo is het *ook mogelijk* om iemand te kennen.

En dan kun je (wanneer je zijn of haar liefde kent), die persoon ook vertrouwen. Hij zal alles voor je overhebben. Daar kun je mee verder.

In het Oude Testament gaf God Zijn volk al onderwijs om Hem te leren kennen.

De Here kwam Zelf in Zijn Woord en Zijn wetten om Zijn kerk te leren wie Hij is en wat voor liefde Hij Zijn volk wil geven.

Om de liefde voor Zijn volk heeft Hij Mozes geroepen om Zijn volk te verlossen.

Deuteronomium 4.

Wees er daarom altijd goed van doordrongen dat de Here de enige God is boven in de hemel en hier beneden op aarde. Een ander is er niet.

Weet uit het Evangelie wat de HERE voor u gedaan heeft: genade en verlossing heeft Hij gegeven met beloften van de volkomen verlossing.

Dat deed de Here uit liefde. En dat mag u niet vergeten. Vertel dat door opdat ook uw kinderen God leren *kennen en vertrouwen* en zij voor de Here dankbaar leven.

Dat *kennen* bedoelt Paulus hier. *U hebt Christus leren kennen*. In de prediking is op Hem geweest.

Hij is voor ons naar het kruis gegaan! Hij heeft onze zonde weggewassen.

Paulus heeft toen hij te Efeze was *deze Christus* gepreekt.

Ook onder ons wordt aan de hand van dat betrouwbare getuigenis van de apostelen op deze Jezus geweest.

Hij is uw Heiland, uw Redder en Verlosser.

Hij heeft onze schuld gedragen; de dood overwonnen; en is nu in de hemel. Hij is de Heer van alle heren.

In de weg van het *leren en preken* hebt u deze Here Jezus leren kennen, broeders en zusters.

En door de genade van de Heilige Geest heeft Christus dat kennen in ons hart vastgemaakt.

Daarom mag het hier gezegd worden: u bent anders dan de wereld; anders dan de ongelovigen die zonder deze kennis van Christus leven.

De tekst spreekt niet over een enkeling; Dat 'u' staat hier in het meervoud. Paulus denkt niet aan iemand in het bijzonder. Ook ziet hij de gemeente niet als losse mensen die niks met elkaar te maken hebben.

Hij spreekt hier de gemeente aan.

De hele gemeente staat onder dat onderwijs dat ons Christus leert kennen.

Kijk en dan, (wie Christus kent, de gemeente die weet dat Jezus Christus de goede Herder is die tijdens *onze levenswandel op aarde* bij ons is; ons kent en ons genade geeft en hulp en hoop) kijk dan is de gehoorzaamheid aan Hem toch ons levenselement?

Waar we gaan of staan; wat we doen en welk uur van de dag het ook is: we *leven* met Christus.

Zijn genade is ons bekend. Net zoals wij weten dat Hij doorwerkt op weg naar de dag van Zijn wederkomst.

Dit we weten allemaal. Broeders en zusters: zo hebben we Christus leren kennen.

En zo *met Christus*, staan wij nu als christenen in deze samenleving. Hier ondergaan we de krachten van de dwaling en de *verzoeking van de wereld in hun roes van eten drinken en vrolijk zijn*.

Dat trekt ook aan ons!

De gemeenschap der heiligen komt steeds meer onder spanning te staan van al die losbandigheid.

Het ligt ook allemaal zo maar voor het grijpen.

En terwijl we wellicht met de mond de waarheid nog hooghouden en de woorden van God in de kerk nog belijden, dreigt het gevaar dat we het op andere dagen en op andere plaatsen allemaal loslaten.

Zo was dat ook in Efeze. Ze waren van harte tot geloof gekomen. En vol van de Heilige Geest hadden ze belijdenis gedaan.

Maar er waren zekere figuren gekomen die meenden dat de *ernst van de trouw aan God* niet zo nauw genomen hoeft te worden. En *dan* verschuiven de accenten van het christelijk leven.

Dan verliest dat leven met Christus zo gemakkelijk zijn eigen karakter.

Dat benadrukt Paulus om ons te wijzen op onze hoge positie. U hebt toch Christus leren kennen!

Laat Hem dan ook heersen over de keuzen van uw levenswandel.

Dan is dat ook het mooie en bemoedigende, dat we met Christus de beperkingen en de zonden van deze samenleving gaan verstaan.

Die samenleving wil genieten, want de massa verwacht de echte vreugde aan *deze kant* van het graf.

Want daarna is alles over. Hier moeten we genieten en ze lachen om de christenen die denken dat hun vaderland, hun geluk in de hemel is.

Maar wij die Christus kennen, wij weten het de Zoon van God is op aarde gekomen om voor onze schulden en zonde te betalen.

Voor iedereen die in Hem gelooft heeft Hij de beperkingen van deze wereld weggenomen. In Hem, Christus die wij kennen, weten wij onze toekomst eeuwig zeker.

Want Hij liet de vreugde van de hemel achter Zich om voor ons in het duister van Golgotha, in de verlatenheid van Zijn Vader neer te dalen. Maar nu leeft Hij! U die Hem kent *weet dat!*

Wel leef daar dan nu ook naar. Span u nu ook in om Hem alle eer te geven.

Minimaliseer uw leven met Hem niet.

Loop de kantjes er niet van af in het christelijk leven. Scherp u op in de kennis van Christus en raak niet - zoals de heidenen – afgestompt.

Bind u van harte aan Zijn beloften en leef niet losbandig in de vuilheid van de zonde.

Ken Christus en weet het dat de grond voor een waardevol leven als man en vrouw; als jongen en meisje *niet ligt in de losbandigheid* die zichzelf zoekt, maar in de liefde die opgaat in de blijdschap voor de ander.

Vanuit dat geloof geven we de Heiland alle eer voor Zijn genade.

Want door de kracht van de genade van Zijn Geest verlangen we van harte te strijden tegen de zonde.

Strijden dat is onze roeping, want vanouds doen we nog zo graag mee met het vermaak van de wereld.

Dat is die oude mens (vers 22) dat verlangen, dat trekt aan ons en wil ons weglukken bij de liefde van God vandaan.

Kom op, roept die oude mens in ons, het is allemaal niet zo erg; och wat betekent de zonde; we komen toch wel in de hemel.

Pas je maar aan, aan de stijl van de wereld, want het zit toch niet in uiterlijke dingen!??

Kijk broeders en zusters, die oude mens leeft niet als christen.

Want de Christus onze Here zegt: denk aan *Mij* in uw levenswandel!

Waar bent u vol van? Hoe kijkt u in de spiegel, zoekt u eigen eer en aanzien, of ziet u uzelf als kind van de Here, gekocht met het bloed van Christus?

Want denk er aan dat, dat verlangen naar de zonde machtig kan zijn. Je wordt zomaar bij God weggetrokken.

Even een avond drinken en doorzakken. Eén keer de kerk verzuimen en één keer met vrienden meegaan naar een wijk in de stad vol van losbandigheid.

Echter bedenk dat de levenswandel van de oude mens je naar het verderf voert, vers 22.

Vecht daar tegen en doet de nieuwe mens aan.

Die nieuwe mens dat is, de christen die zijn levenswandel op aarde kent als een leven uit de kracht van Christus.

In die levenswandel zoek je de Schrift op en bid je om de Heilige Geest. *Dat* is de weg die Christus ons leert.

Lees de Bijbel en vraag de Geest van Christus dat Hij ons de waarheid van dat Evangelie zal duidelijk maken.

Bijbel en Heilige Geest beide, heeft Christus ons gegeven om voor Hem te leven. Zeker ... nog met vallen en opstaan. Het is allemaal nog geen hemel op aarde.

Maar wel zullen we als christenen (als mensen die de Christus kennen) nu geheel anders leven.

U bent verlost broeders en zusters; u hebt de genade om Christus te kennen en zo in vertrouwen met Hem te leven. Want Hij kent ook onze Naam. En dat is grote troost. Wees daar vol van.

Laten we dat Evangelie bestuderen en het vasthouden in heel ons leven om zo Christus nog beter te leren kennen.

Opdat we het met zekerheid durven zeggen: we zijn van Christus en daarom kan geen macht van ziekte of honger; ja zelfs geen macht van dood en hel ons overwinnen, want om Christus wil gaat onze levenswandel door, (door de moeiten van dit leven heen) naar de eeuwige heerlijkheid bij onze Vader in de hemel.

Dan is onze levenswandel op aarde veranderd in een wonen in het huis van onze hemelse Vader.

AMEN